

در عین داشتن نگاه نخبگانی مردم پرور بود

گفتاری از دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی

عبدالحسین خسروپناه متولد ۱۳۴۵، دزفول، استاد و پژوهشگر فلسفه دین و رئیس مؤسسه پژوهشی حکمت و فلسفه است. او در سال ۱۳۶۸ دروس خارج فقه و اصول را در حوزه علمیه قم آغاز کرد و دوازده سال از درس خارج فقه و اصول آیات عظام وحید خراسانی و فاضل لنکرانی و هفده سال فلسفه نزد آیت الله حسن زاده آملی و آیت الله جوادی آملی در حوزه علمیه قم بهره برد در کنار دروس حوزوی، دکترای کلام اسلامی از مؤسسه امام صادق دریافت کرد. وی تاکنون بیش از ۳۰ کتاب و یکصد و پنجاه مقاله تألیف کرده و ارائه دهنده نظریه «فلسفه فلسفه اسلامی» است. خسروپناه در در ماه ۱۴۰۱ با حکم شهید آیت الله رئیسی به عنوان دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی منصوب شد.

ایشان با خود بنده تماس گرفت و تأکید کرد که ما در کشور نخبگانی داریم که ساختارهای دانش بنیانی را راه اندازی کرده اند و گاهی اوقات در فرآیند کارشان با مشکلاتی مواجه می شوند. شما که با این ها از نزدیک ارتباط دارید، مشکلات را شناسائی و شخصاً و با کمک وزرا و مسئولین مربوطه پیگیری کنید، تا وقتی که مشکلات حل شوند. این توجه و اهمیت تا این جا بود که تأکید می کردند؛ اگر یک وقت مشکل دانش بنیان ها حل نشد، به من بگوئید تا خودم ورود کنم

شهید آیت الله رئیسی حقیقتاً خلقت و هویتش مردمی بود. بسیار انسان متواضع و فروتنی بود و دغدغه مردم را داشت. بخشی از مردم، محرومین و نیازمندان هستند. آیت الله رئیسی کاری کرد که در همین سال گذشته حتی یک نفر داوطلب برای عضویت در کمیته امداد یا نهادهائی که رفع نیاز می کردند نبود. یعنی سامانه ای را تعریف کرد که نیازهای اولیه محرومین تأمین بشود. بهداشت و درمان و سلامت محرومین کاملاً رایگان بود. مسائل معیشت شان رایگان در اختیارشان قرار می گرفت.

این بخشی از، ویژگی مردمی بودن ایشان بود. علاوه بر این ایشان توجه عجیبی به نخبگان کشور داشت. ایشان با خود بنده تماس گرفت و تأکید کرد که ما در کشور نخبگانی داریم که ساختارهای دانش بنیانی را راه اندازی کرده اند و گاهی اوقات در فرآیند کارشان با مشکلاتی مواجه می شوند. شما که با این ها از نزدیک ارتباط دارید، مشکلات را شناسائی و شخصاً و با کمک وزرا و مسئولین مربوطه پیگیری کنید، تا وقتی که مشکلات حل شوند. این توجه و اهمیت تا این جا بود که تأکید می کردند؛ اگر یک وقت مشکل دانش بنیان ها حل نشد، به من بگوئید تا خودم ورود کنم.

این نشانه همان مردم داری و نخبه پروری و توجه به نیازهای مردم است و این که اهمیت فوق العاده ای برای دانشمندان قائل بودند. در روزهای آخر ما حدود ۲۰۰ نخبه علمی کشور را در حوزه پژوهش های پزشکی شناسائی کرده بودیم. ایشان تا خبردار شد، فرمود همه این ها باید جذب هیئت علمی شوند و ما باید این فرصت را به این عزیزان و جوانان بدهیم.

اولاً نباید کاری کنیم که موانعی اتفاق بیفتند که این جوان ها ناامید بشوند و بخواهند مهاجرت کنند. ثانیاً باید از آنها حمایت کنیم و این افراد را که نخبگان کشور هستند، جذب هیئت علمی کنیم.

ایشان شخصاً از سازمان اداری استخدامی و وزارت بهداشت و درمان پیگیری کردند و دستور دادند که این ۲۰۰ نفر جذب بشوند و الحمد لله مصوب شد و در مسیر اجرا قرار گرفت.

نشان از شناخت مردم از خادم شان بود.

بله. صحنه هایی که در تشییع جنازه ایشان مشاهده کردیم، بازتاب عشق و ارادت ایشان به مردم بود. مردم خیلی خوب درک می کنند که چه کسانی صادقانه دنبال حل مشکلات آنها هستند و چه کسانی فقط شعار می دهند. تمام دغدغه جناب آقای رئیسی حل مشکلات مردم بود. در سفرهای استانی، ایشان کاری به اسم حل مسئله راه انداخته بودند. معنای حل مسئله این است که مدیر به جای اینکه در دفترش بنشیند و از دور مسائل را مدیریت کند، وسط میدان برود و ببیند گیر کار کجاست. در همان سفر استانی کار گروهی تشکیل می شد و مدیران و وزرای مربوطه و صاحبان صنایع یا کسانی که مشکلاتی داشتند، در جلسه فی المجلس مشکل شان مطرح می کردند و حل می شد. این شیوه برای مردم خیلی تازگی داشت. با همین رویه بسیاری از مشکلات کشور را حل کردند. در حدود ۱۰ هزار کارخانه و کارگاه در دوره سه ساله ریاست جمهوری ایشان احیا شدند. در کنار اینها خصائص اخلاقی و تواضع و بی آلایشی ایشان هم بود. برای خود هیچ شانی قائل نبودند. عزیزی می گفت در نماز در کنار ایشان نشسته بودم و گفتم: حاج آقا! این عبا در شان شما نیست. اجازه بدهید عبا بهتری برای تان تهیه کنند. ایشان فرمود: من شانی ندارم. چه شانی؟ یک کسی عبا گران قیمتی را به من هدیه داد. بردم که به ایشان تقدیم کنم. فرمود: من که از این چیزها نمی پوشم. خیلی گران است. این را بفروشید. دو سه تا عبا بگیرید. یکی را هم بدهید به من. عبا کاری باشد. من اهل کار هستم و این طرف و آن طرف بین مردم می روم. بقیه را هم به طلاب بدهید.

ما یک خدمتگزار صادق را از دست دادیم. یعنی کسی که به خوبی می شود او را سید شهیدان اهل خدمت نامید. همین سفر و حادثه ای که برای ایشان رخ داد به خاطر این بود که ایشان باید بلافاصله برمی گشت. مردم منطقه گفتند به مسجد بیایید تا شما را از نزدیک زیارت کنیم و در بازگشت تأخیر پیش آمد. همین که حرف مردم به میان می آمد، عنان از کف می داد و بی اختیار به سمت آنها می رفت. رفت و در مسجد نشست و با آنها گفتگو کرد و مسائل آنها را از نزدیک شنید.

از امام رضایی بودن شهید هم برای مان بگوئید.

خدای متعال به ایشان اجر داد. ایشان خادم الرضا بود. در روز میلاد امام رضا (ع) سکان اداره کشور را به دست گرفت. در روز میلاد امام رضا (ع) هم میهمان امام رضا (ع) شد. این اتفاقی نیست که مصائب ایشان قرین شود با روایت علی بن موسی الرضا (ع) فرمود: «يَا أَيُّهَا سَيِّدُ الْبَيْتِ إِنَّ كُنْتَ بَأَكْبَرِ لَيْسِيءٍ وَأَبْكَ لِلْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ (ع) و مردم چقدر عاشقانه و ارادتمندانه در جای جای کشور سوگواری کردند. من متقدم این اتفاق یک حماسه و یک رویداد بزرگ برای کشور بود و قطعاً ظرفیت عظیمی به ظرفیت انقلاب اسلامی افزوده شد.

مهم ترین خدمتی که ایشان به کشور و انقلاب اسلامی کرد این بود که امید و اعتماد مردم را به نظام برگرداند و مردم احساس کردند اگر مسئول خدمی سکاندار امور شود، زیرساخت ها ساخته می شوند و مشکلات مملکت به سمت حل شدن می روند.

به عنوان حرف آخر اگر نکته ای دارید، بفرمایید.

آقا فرمودند کارهای کشور باید با سرعت جلو برود. امیدواریم جایگزین ایشان شخصی باشد که شبیه ترین به ایشان باشد. مردم باید در انتخابات پیش رو دقت کنند که کسی را انتخاب کنند که کاردان، تحول گرا، مردمی و خستگی ناپذیر و در عین حال ساده زیست باشد و از تشریفات و تجملات پرهیز کند و عنصر سالمی باشد. یک نقطه سیاه در پرونده ایشان نبود و نیست. پرونده ایشان تماماً نور و طهارت و برکت است.

رئیس عزیز

ویژه نامه چهلمین روز
عروج شهدای خدمت